

helst Instruks om, hvad der ogsaa er stadfæstet af alle mine ærede meddelegerede; og som derfor efter min Mening overhovedet ikke henhører under en Debat om det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Sundbo nu rejser for mit Vedkommende i denne Forbindelse. Men for øvrigt ved vi, at det ærede Medlem har et ejendommeligt Syn paa interparlamentariske Konferencer og interparlamentarisk Samarbejde overhovedet. Det er jo for ham i det væsentlige saadan nogle pæne Udflugter, hvor man tilbringer mer eller mindre behagelige Frier og i Forvejen arrangerer sig med Medlemmer af helt andre Partier om, hvad man skal sige, og hvordan man skal optræde. Jeg gør mig ikke noget som helst Haab om at kunne overbevise det ærede Medlem Hr. Sundbo.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Jeg forstaar nu, at det ærede Medlem Hr. Moltesen udelukkende har citeret de Udtalelser, han i Gaar gengav som mine, med det Formaal, at jeg skulde faa Lejlighed til at sige, at jeg ikke har sagt det. Det kunde det ærede Medlem meget godt selv have sagt med det samme, for han vidste det lige saa godt som jeg. Men dertil maa jeg føje et Ord om de Bemærkninger, der nu er gjort af de ærede Medlemmer Hr. Holger Andersen og Hr. Sundbo.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo tager fejl i, at den Udtalelse, der fremsattes af Delegationens Formand paa Delegationens Vegne, gik ud paa at glatte efter, fordi det ærede Medlem Hr. Holger Andersen havde gjort noget forkert. Det drejede den sig ikke om. Det, den drejede sig om, var Udtrykkene i Protokollen og den dertil knyttede Rapport, men den drejede sig ikke om nogen Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Der var i Rapporten hist og her, som naturligt er i en saadan lang Rapport, Udtalelser, vi ikke alle vilde staa inde for, og det var derfor naturligt at tage visse Forbehold deroverfor. Hvilken Virksomhed der i øvrigt har været udfoldet af Hr. Frantz von Jessen, og hvilke Bidrag det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har ydet dertil, og hvad der i saa Henseende er fremført i Pressen og i Diskussionen herhjemme, skal jeg aldeles ikke udtale mig om. Det vedrører ikke Begivenhederne indenfor Delegationen, det er, hvad det ærede Medlem Hr. Holger Andersen

har gjort indenfor Delegationen, ganske uvedkommende.

Endelig bør jeg maaske sige til det ærede Medlem Hr. Moltesen, der synes at sætte Forstandstemperamentet og Følelsetemperamentet op imod hinanden, at jeg ikke føler mig overbevist om, at de to Begreber udelukker hinanden. Jeg haaber heller ikke, det ærede Medlem er af den Opfattelse for sit eget Vedkommende. Jeg vil i hvert Fald gerne understrege, at naar det drejer sig om et Lands internationale Stilling, og ikke mindst om Stillingen for et Land med en saa ringe Styrke til militært at hævde sig selv som Danmark, da har man til Ledelsen af Landets Udenrigspolitik ikke blot Brug for Følelse og Forstaaelse overfor historiske Traditioner, men man har i Virkeligheden ogsaa i meget høj Grad Brug for i det afgørende Øjeblik at lade Forstanden raade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Nej, det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Holger Andersen siger, at han havde ingen Instruks med herhjemme fra. Man er nemlig gaaet ud fra, at han vilde holde Takten, naar han kom derved, og han vidste, at Takten er den, at de delegerede skal være Udtryk for den Politik, Regeringen fører; men det var det, det ærede Medlem ikke gjorde, efter hvad hans Blade her i København har sagt, og efter hvad der siges i det Interview, som Hr. Frantz von Jessen har haft med ham.

Maa jeg til Slut sige, at det er jo en meget alsidig Delegation, vi har haft dernede i Genève. Det var vist ikke muligt at finde mere modsatte Standpunkter at sende derned. Den højtærede Statsminister og den højtærede Socialminister har talt og arbejdet for Afrustning, og den første delegerede, Kammerherre Zahle, har jo gjort det samme. Det ærede Medlem Hr. P. Munch kom efter halvanden Times Tale til en noget lignende Slutning: at man kunde gaa til Afrustning. Men det ærede Medlem Hr. Holger Andersen er Krigsmand og vil holde sine militære Apparater i Orden. Og det ærede Medlem Hr. Moltesen er næsten det, der er værre, synes jeg. Han taler om, at hvis vi kommer til den Politik, som Regeringen fører, bliver vi Fledføringer blandt Staterne, saa bliver vi en Eunukstat. Det forekommer mig, at en mere alsidig Repræsentation kunde vi ikke have i Genève. Men om det egentlig er praktisk,